

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/1673

z 23. októbra 2018

o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Pranie špinavých peňazí a súvisiace financovanie terorizmu a organizovanej trestnej činnosti sú na úrovni Únie naďalej závažnými problémami, ktoré narúšajú integritu, stabilitu a povesť finančného sektora a ohrozujú vnútorný trh a vnútornú bezpečnosť Únie. V snahe riešiť uvedené problémy a doplniť a posilniť uplatňovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 ⁽²⁾ je cieľom tejto smernice bojovať proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva a umožniť efektívnejšiu a rýchlejšiu cezhraničnú spoluprácu príslušných orgánov.
- (2) Opatrenia prijaté výhradne na vnútroštátnej úrovni alebo aj na úrovni Únie bez toho, aby sa vzala do úvahy medzinárodná koordinácia a spolupráca, by mali veľmi obmedzený účinok. Opatrenia prijaté Úniou na boj proti praniu špinavých peňazí by preto mali byť v súlade s ostatnými činnosťami realizovanými v rámci iných medzinárodných fór, pričom by mali byť aspoň rovnako prísne.
- (3) V činnosti Únie by sa mali aj naďalej zohľadňovať najmä odporúčania Finančnej akčnej skupiny (FATF) a nástroje iných medzinárodných organizácií a orgánov činných v boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Príslušné právne akty Únie by sa mali v náležitých prípadoch ďalej zosúladiť s Medzinárodnými normami týkajúcimi sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a šíreniu zbraní, ktoré prijala FATF vo februári 2012 (ďalej len „revidované odporúčania FATF“). Ako signatár Dohovoru Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zaistení a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti a o financovaní terorizmu by Únia mala transponovať požiadavky vyplývajúce z tohto dohovoru do svojho právneho poriadku.
- (4) V rámcovom rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ⁽³⁾ sa stanovujú požiadavky týkajúce sa kriminalizovania prania špinavých peňazí. Uvedené rámcové rozhodnutie však nie je dostatočne komplexné a súčasné kriminalizovanie prania špinavých peňazí nie je dostatočne koherentné na to, aby bolo možné účinne bojovať proti praniu špinavých peňazí v celej Únii a vedie k nedostatkom v presadzovaní a prekážkam v spolupráci medzi príslušnými orgánmi členských štátov.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. septembra 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 11. októbra 2018.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV z 26. júna 2001 o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti (Ú. v. ES L 182, 5.7.2001, s. 1).

- (5) Vymedzenie trestných činností, ktoré sú predikatívnymi trestnými činmi pre pranie špinavých peňazí, by malo byť dostatočne jednotné vo všetkých členských štátoch. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa všetky trestné činy, ktoré sa trestajú odňatím slobody stanoveným v tejto smernici považovali za predikatívne trestné činy pre pranie špinavých peňazí. Okrem toho by členské štáty v prípadoch, keď to uplatňovanie uvedených trestných sadzieb ešte neumožňuje, mali zahrnúť škálu trestných činov do každej z kategórií trestných činov uvedených v tejto smernici. V uvedenom prípade by mali mať členské štáty možnosť rozhodnúť o tom, ako vymedziť škálu trestných činov v rámci každej kategórie. V prípadoch, keď kategória trestných činov, ako je napríklad terorizmus alebo trestné činy proti životnému prostrediu, zahŕňajú trestné činy stanovené v právnych aktoch Únie, táto smernica by mala odkazovať na uvedené právne akty. Členské štáty by však mali považovať akýkoľvek trestný čin stanovený v uvedených právnych aktoch za predikatívny trestný čin pre pranie špinavých peňazí. Akákoľvek trestne postihuteľná účasť na páchaní predikatívneho trestného činu kriminalizovaná v súlade s vnútroštátnym právom, by sa na účely tejto smernice mala tiež považovať za trestnú činnosť. V prípadoch, keď právo Únie členským štátom umožňuje stanoviť iné než trestné sankcie, by sa v tejto smernici nemala členským štátom ukladať povinnosť, aby na účely tejto smernice v týchto prípadoch klasifikovali trestné činy ako predikatívne trestné činy.
- (6) Používanie virtuálnych mien predstavuje nové riziká a výzvy z hľadiska boja proti praniu špinavých peňazí. Členské štáty by mali zaručiť primeranú reakciu na uvedené riziká.
- (7) Vzhľadom na vplyv, ktorý trestné činy prania špinavých peňazí, ktorých sa dopustili osoby zastávajúce verejné funkcie, majú na verejnú sféru a na integritu verejných inštitúcií, mali by mať členské štáty možnosť zvážiť zahrnúť do svojich vnútroštátnych rámcov a v súlade so svojimi právnymi tradíciami prísnejšie tresty pre osoby zastávajúce verejné funkcie.
- (8) V súlade s revidovanými odporúčaniami FATF by sa do vymedzenia trestnej činnosti mali zahrnúť daňové trestné činy súvisiace s priamymi a nepriamymi daňami. Keďže v každom z členských štátov môžu trestnú činnosť, za ktorú možno uložiť sankcie uvedené v tejto smernici, predstavovať iné daňové delikty, vymedzenia daňových trestných činov sa môžu vo vnútroštátnom práve líšiť. Cieľom tejto smernice však nie je harmonizácia vymedzení daňových trestných činov vo vnútroštátnom práve.
- (9) Členské štáty by si mali v trestnom konaní týkajúcom sa prania špinavých peňazí navzájom čo najširším možným spôsobom pomáhať a zabezpečiť, aby sa informácie vymieňali účinne a včas v súlade s vnútroštátnym právom a platným právnym rámcom Únie. Rozdiely vo vymedzeniach predikatívnych trestných činov vo vnútroštátnom práve by nemali brániť v medzinárodnej spolupráci v trestných konaniach týkajúcich sa prania špinavých peňazí. Spolupráca s tretími krajinami by sa mala zintenzívniť najmä podnecovaním a podporou zavádzania účinných opatrení a mechanizmov na boj proti praniu špinavých peňazí a zabezpečením lepšej medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti.
- (10) Táto smernica sa nevzťahuje na pranie špinavých peňazí, pokiaľ ide o majetok pochádzajúci z trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie, na ktoré sa vzťahujú osobitné pravidlá stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371⁽¹⁾. Týmto nie je dotknutá možnosť pre členské štáty transponovať túto smernicu a smernicu (EÚ) 2017/1371 na vnútroštátnej úrovni prostredníctvom jediného komplexného rámca. V súlade s článkom 325 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) majú členské štáty prijať na zamedzenie podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie rovnaké opatrenia, aké prijímajú na zamedzenie podvodov poškodzujúcich ich vlastné finančné záujmy.
- (11) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby určité typy prania špinavých peňazí boli trestné aj vtedy, keď sa ich dopúšťa páchateľ trestnej činnosti, z ktorej daný majetok pochádza (samopranie). V takýchto prípadoch, keď činnosť prania špinavých peňazí nespočíva len v držbe alebo používaní majetku, ale zahŕňa aj prevoz, zmenu povahy, zatajenie alebo zakrytie majetku a v jej dôsledku dôjde k ďalšej škode okrem tej, ktorá už bola spôsobená trestnou činnosťou, napríklad tak, že sa majetok pochádzajúci z trestnej činnosti uvedie do obehu, a tým sa zatají jeho nezákonný pôvod, toto pranie špinavých peňazí by malo byť trestné.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (12) Aby boli trestnoprávne opatrenia proti praniu špinavých peňazí účinné, odsúdenie by malo byť možné bez toho, aby bolo potrebné presne určiť, z ktorej trestnej činnosti pochádza majetok alebo vyžadovať predchádzajúce alebo súbežné odsúdenie za uvedenú trestnú činnosť, pričom by sa zohľadnili všetky príslušné okolnosti a dôkazy. Členské štáty by to mali mať možnosť v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi systémami zabezpečiť inými prostriedkami ako prostredníctvom právnych predpisov. Stíhaniu prania špinavých peňazí by takisto nemalo brániť to, že trestná činnosť bola spáchaná v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, pričom sa uplatňujú podmienky stanovené v tejto smernici.
- (13) Cieľom tejto smernice je kriminalizovanie prania špinavých peňazí, ak je spáchané úmyselne a s vedomím, že daný majetok pochádza z trestnej činnosti. V uvedenej súvislosti by táto smernica nemala rozlišovať situácie, keď majetok pochádza priamo z trestnej činnosti a situácie, ak nepriamo pochádza z trestnej činnosti, a to v súlade so širokým vymedzením pojmu „príjmy“, ako je stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁽¹⁾. Pri posudzovaní toho, či majetok pochádza z trestnej činnosti a či o tom obvinená osoba vedela, by sa pri každom prípade mali zohľadniť osobitné okolnosti prípadu, ako napríklad skutočnosť nepomeru medzi hodnotou majetku a zákonným príjmom obvinenej osoby a časová súvislosť medzi trestnou činnosťou a nadobudnutím majetku. Úmysel a vedomosť možno vyvodíť z objektívnych skutkových okolností. Keďže v tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti prania špinavých peňazí, členské štáty môžu v uvedenej oblasti prijať alebo zachovať prísnejšiu trestnoprávnú úpravu. Členské štáty by mali mať možnosť napríklad stanoviť, že trestným činom je aj pranie špinavých peňazí spáchané v dôsledku nedbanlivosti alebo hrubej nedbanlivosti. Odkazy v tejto smernici na pranie špinavých peňazí spáchané v dôsledku nedbanlivosti by sa mali uplatňovať na členské štáty, ktoré takéto konanie kriminalizujú.
- (14) S cieľom odrádzať od prania špinavých peňazí v celej únii by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa trestala odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky. Uvedená povinnosť sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá individualizácia sankcií a ich uplatňovanie a výkon trestov podľa konkrétnych okolností každého jednotlivého prípadu. Členské štáty by mali tiež ustanoviť dodatočné sankcie alebo opatrenia, ako napríklad pokuty, dočasné alebo trvalé vylúčenie z prístupu k verejnému financovaniu vrátane postupov verejného obstarávania, grantov a koncesií, dočasný zákaz výkonu obchodnej činnosti alebo dočasný zákaz uchádzať sa o volenú alebo verejnú funkciu. Uvedenou povinnosťou nie je dotknutá úvaha sudcu alebo súdu o tom, či uložiť alebo neuložiť dodatočné sankcie alebo opatrenia, a to s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu.
- (15) Hoci neexistuje povinnosť zvýšiť tresty, členské štáty by mali zabezpečiť, aby mal sudca alebo súd pri ukladaní trestu páchatelom možnosť zohľadniť príťažujúce okolnosti stanovené v tejto smernici. Je na úvahu sudcu alebo súdu, aby rozhodli, či zvýšia trest vzhľadom na konkrétne príťažujúce okolnosti, a to s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Členské štáty by nemali byť povinné ustanoviť príťažujúcu okolnosť, ak sa v ich vnútroštátnom práve stanovuje, že trestné činy stanovené v rámcovom rozhodnutí Rady 2008/841/SVV⁽²⁾ alebo činy, ktoré spáchajú fyzické osoby konajúce ako povinné subjekty pri výkone svojej profesionálnej činnosti, sa trestajú ako samostatné trestné činy, čo môže viesť k prísnejším sankciám.
- (16) Zaistenie a konfiškácia prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti odstraňuje finančné stimuly, ktoré sú hnacou silou trestnej činnosti. Smernica 2014/42/EÚ stanovuje minimálne pravidlá, pokiaľ ide o zaistenie a konfiškáciu prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v trestných veciach. Uvedená smernica tiež vyžaduje, aby Komisia predkladala Európskemu parlamentu a Rade správy o jej vykonávaní a v prípade potreby predložila primerané návrhy. Členské štáty by ako minimum mali zabezpečiť zaistenie a konfiškáciu prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti vo všetkých prípadoch stanovených v smernici 2014/42/EÚ. Členské štáty by mali skutočne zvážiť aj umožnenie konfiškácie vo všetkých prípadoch, keď trestné konanie nie je možné začať alebo uzavrieť, vrátane prípadov, keď páchatel zomrel. V súlade s požiadavkou Európskeho parlamentu a Rady vo vyhlásení pripojenom k smernici 2014/42/EÚ Komisia predloží správu s analýzou uskutočniteľnosti a možných výhod zavedenia ďalších spoločných pravidiel konfiškácie majetku pochádzajúceho z činností trestnej povahy, vrátane prípadov, keď nedošlo k odsúdeniu konkrétnej osoby alebo osôb zodpovedných za uvedené činnosti. Táto analýza zohľadní rozdiely medzi právnymi tradíciami a systémami členských štátov.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

(²) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (17) Vzhľadom na mobilitu páchateľov a príjmov z trestnej činnosti, ako aj komplexné cezhraničné vyšetrovania, ktoré je nutné viesť v rámci boja proti praniu špinavých peňazí, by všetky členské štáty mali stanoviť svoju právomoc tak, aby príslušným orgánom umožnili vyšetrovať a stíhať túto činnosť. Členské štáty by preto mali zaistiť, aby do ich právomoci patrili situácie, keď je trestný čin spáchaný z ich územia prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, bez ohľadu na to, či sa takéto technológie na jeho území nachádzajú alebo nie.
- (18) Podľa rámcového rozhodnutia Rady 2009/948/JHA ⁽¹⁾ a rozhodnutia Rady 2002/187/JHA ⁽²⁾ príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov, ktoré vedú súbežné trestné konania vo veci rovnakých skutkov týkajúcich sa rovnakých osôb majú s pomocou Eurojustu začať vzájomné priame konzultácie, najmä s cieľom zabezpečiť, aby všetky trestné činy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, boli trestne stíhané.
- (19) Na zabezpečenie úspešnosti vyšetrovania a stíhania trestných činov prania špinavých peňazí by subjekty zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie takýchto trestných činov mali mať možnosť používať účinné nástroje vyšetrovania, vrátane tých, ktoré sa používajú v boji proti organizovanej trestnej činnosti alebo inej závažnej trestnej činnosti. Malo by sa preto zabezpečiť, aby bol k dispozícii dostatočný počet zamestnancov a cieľená odborná príprava, zdroje a najmodernejšie technologické kapacity. Používanie takýchto nástrojov by malo byť v súlade s vnútroštátnym právom cieľené a mala by sa pri ňom brať do úvahy zásada proporcionality a charakter a závažnosť vyšetrovaných trestných činov a malo by sa rešpektovať právo na ochranu osobných údajov.
- (20) Táto smernica nahrádza niektoré ustanovenia rámcového rozhodnutia 2001/500/SVV vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou.
- (21) Táto smernica rešpektuje zásady uznané článkom 2 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a základné práva a slobody a dodržiava zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie vrátane zásad vymedzených v jej hlavičkách II, III, V a VI, ktoré okrem iného zahŕňajú právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právo na ochranu osobných údajov, zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, čo sa vzťahuje aj na požiadavky na presnosť, zrozumiteľnosť a predvídateľnosť v trestnom práve, prezumpciu nevinu, ako aj právo podozrivých a obvinených osôb na prístup k právnomu zástupcovi, právo nevypovedať vo vlastný neprospech a právo na spravodlivý proces. Táto smernica sa musí vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami, pričom sa zohľadní aj Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a ďalšie záväzky v oblasti ľudských práv podľa medzinárodného práva.
- (22) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečiť, aby pranie špinavých peňazí vo všetkých členských štátoch podliehalo účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným sankciám, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a dôsledkov tejto smernice sa možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Unia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (23) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice a nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (24) V súlade s článkami 1 a 2 protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu. Rámcové rozhodnutie 2001/500/SVV je pre Dánsko naďalej záväzné a uplatňuje sa naň,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti prania špinavých peňazí.

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní (Ú. v. EÚ L 328, 15.12.2009, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom (Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 1).

2. Táto smernica sa nevzťahuje na pranie špinavých peňazí, pokiaľ ide o majetok pochádzajúci z trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie, na ktoré sa vzťahujú osobitné pravidlá stanovené v smernici (EÚ) 2017/1371.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „trestná činnosť“ je akýkoľvek druh trestnej účasti na spáchaní akéhokoľvek trestného činu, za ktorý možno v súlade s vnútroštátnym právom uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby viac ako jeden rok, alebo v prípade členských štátov, ktoré majú vo svojich právnych systémoch stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby za trestné činy, akékoľvek trestného činu, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby viac ako šesť mesiacov. V každom prípade sa za trestnú činnosť považujú trestné činy v rámci týchto kategórií:
 - a) účasť v zločineckej skupine a vymáhanie peňazí alebo inej výhody vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v rámcovom rozhodnutí Rady 2008/841/SVV;
 - b) terorizmus vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 ⁽¹⁾;
 - c) obchodovanie s ľuďmi a prevádzkačstvo vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici 2011/36/EÚ ⁽²⁾ a rámcovom rozhodnutí Rady 2002/946/SVV ⁽³⁾;
 - d) sexuálne vykorisťovanie vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2011/93 ⁽⁴⁾;
 - e) nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v rámcovom rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ⁽⁵⁾;
 - f) nedovolené obchodovanie so zbraňami;
 - g) nedovolené obchodovanie s odcudzeným tovarom a iným tovarom;
 - h) korupcia vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v Dohovore o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie ⁽⁶⁾ a v rámcovom rozhodnutí Rady 2003/568/SVV ⁽⁷⁾;
 - i) podvod vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v rámcovom rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV (Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/946/SVV z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska (Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 11.11.2004, s. 8).

⁽⁶⁾ Akt Rady z 26. mája 1997, ktorým sa na základe článku K.3 ods. 2 písm. c) Zmluvy o Európskej únii vypracúva Dohovor o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie (Ú. v. ES C 195, 25.6.1997, s. 2).

⁽⁷⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore (Ú. v. EÚ L 192, 31.7.2003, s. 54).

⁽⁸⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV z 28. mája 2001 o boji proti podvodom a falšovaniu bezhotovostných platobných prostriedkov (Ú. v. ES L 149, 2.6.2001, s. 1).

- j) falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ ⁽¹⁾;
 - k) falšovanie a pirátstvo výrobkov;
 - l) trestné činy proti životnému prostrediu vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES ⁽²⁾ alebo v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/123/ES ⁽³⁾;
 - m) vražda, závažné ublíženie na zdraví;
 - n) únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka;
 - o) lúpež alebo krádež;
 - p) pašovanie;
 - q) daňové trestné činy súvisiace s priamymi a nepriamymi daňami, ako sú uvedené vo vnútroštátnom práve;
 - r) vydieranie;
 - s) falšovanie;
 - t) pirátstvo;
 - u) obchodovanie s využitím dôverných informácií a manipulácia s trhom vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/57/EÚ ⁽⁴⁾;
 - v) počítačová kriminalita vrátane ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2013/40/EÚ ⁽⁵⁾.
2. „majetok“ sú aktíva akéhokoľvek druhu, hmatateľné alebo nehmateľné, hnutelné alebo nehnuteľné, hmotné alebo nehmotné, ako aj právne dokumenty alebo listiny v akejkoľvek forme vrátane elektronickej alebo digitálnej, ktorými sa dokazuje právny titul k takýmto aktívam alebo podiel na nich;
3. „právnická osoba“ je každý subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa rozhodného práva, s výnimkou štátov alebo verejných subjektov pri výkone štátnej moci a verejných medzinárodných organizácií.

Článok 3

Trestné činy prania špinavých peňazí

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce konanie, ak je spáchané úmyselne, bolo postihnutelné ako trestný čin:
- a) zmena povahy alebo prevod majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti, s cieľom zatajiť alebo zakryť nezákonný pôvod majetku alebo pomôcť akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do páchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania;
 - b) zatajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, rozmiestnenia, pohybu majetku, práv na majetok alebo vlastníctva majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti;
 - c) nadobudnutie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že v čase nadobudnutia tento majetok pochádzal z trestnej činnosti.
2. Členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v odseku 1 bolo trestané ako trestný čin, keď osoba, ktorá ho spáchala, tušila alebo mala vedieť, že daný majetok pochádza z trestnej činnosti.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ z 15. mája 2014 o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2000/383/SVV (Ú. v. EÚ L 151, 21.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES z 19. novembra 2008 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/123/ES z 21. októbra 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2005/35/ES o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia (Ú. v. EÚ L 280, 27.10.2009, s. 52).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/57/EÚ zo 16. apríla 2014 o trestných sankciách za zneužívanie trhu (smernica o zneužívaní trhu) (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 179).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby:
- a) predchádzajúce alebo súbežné odsúdenie za trestnú činnosť, z ktorej daný majetok pochádza, nebolo nevyhnutnou podmienkou na odsúdenie za trestné činy uvedené v odsekoch 1 a 2;
 - b) odsúdenie za trestné činy uvedené v odsekoch 1 a 2 bolo možné, ak sa zistí, že majetok pochádza z trestnej činnosti, a to bez toho, aby bolo potrebné preukázať všetky znaky skutkovej podstaty alebo všetky okolnosti týkajúce sa uvedenej trestnej činnosti vrátane totožnosti páchateľa;
 - c) sa trestné činy uvedené v odsekoch 1 a 2 vzťahovali aj na majetok pochádzajúci z konania, ku ktorému došlo na území iného členského štátu alebo tretej krajiny, ak by uvedené konanie bolo trestnou činnosťou, ak by k nej došlo v domovskej krajine.
4. V prípade odseku 3 písm. c) tohto článku členské štáty môžu ďalej vyžadovať, aby príslušné konanie bolo trestným činom podľa vnútroštátneho práva toho členského štátu alebo tej tretej krajiny, na území ktorých bolo spáchané, okrem prípadov, keď je uvedené konanie niektorým z trestných činov uvedených v článku 2 bode 1 písm. a) až e) a h) a vymedzeným v príslušnom práve Únie.
5. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v odseku 1 písm. a) a b) bolo postihnutelné ako trestný čin, ak ho spáchali osoby, ktoré spáchali trestnú činnosť, z ktorej majetok pochádza, alebo sa na nej zúčastnili.

Článok 4

Napomáhanie a navádzanie, podnecovanie a pokus

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby napomáhanie trestného činu, navádzanie na spáchanie trestného činu, podnecovanie k trestnému činu a pokus trestného činu uvedeného v článku 3 ods. 1 a článku 3 ods. 5 boli postihnutelné ako trestný čin.

Článok 5

Sankcie ukladané fyzickým osobám

- 1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4 bolo možné uložiť účinné, primerané a odrádzajúce trestné sankcie.
- 2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby za trestné činy uvedené v článku 3 ods. 1 a 5 bolo možné uložiť trest odňatia slobody s hornou trestnou sadzbou najmenej štyri roky.
- 3. Členské štáty tiež prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa na fyzické osoby, ktoré spáchali trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4 v prípade potreby uplatnili aj ďalšie sankcie alebo opatrenia.

Článok 6

Príťažujúce okolnosti

- 1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 3 ods. 1 a 5 a článku 4, za príťažujúce považovali tieto okolnosti:
 - a) trestný čin bol spáchaný v rámci zločineckej organizácie v zmysle rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV; alebo
 - b) páchateľ je povinným subjektom v zmysle článku 2 smernice (EÚ) 2015/849 a trestný čin spáchal pri výkone svojej odbornej činnosti.
- 2. Členské štáty môžu stanoviť, že vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 3 ods. 1 a 5 a článku 4 sa za príťažujúce považujú tieto okolnosti:
 - a) legalizovaný majetok má značnú hodnotu; alebo
 - b) legalizovaný majetok pochádza z jedného z trestných činov uvedených v článku 2 bode 1 písm. a) až e) a h).

Článok 7

Zodpovednosť právnických osôb

- 1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné za akýkoľvek trestný čin uvedený v článku 3 ods. 1 a 5 a článku 4, ak ho spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako člen orgánu tejto právnickej osoby, ktorá má v tejto právnickej osobe vedúce postavenie, a to na základe ktoréhokoľvek z týchto aspektov:
 - a) právomoci zastupovať túto právnickú osobu;

- b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene tejto právnickej osoby; alebo
- c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné, ak zanedbanie dohľadu alebo kontroly osobou uvedenou v odseku 1 tohto článku umožnilo osobe, ktorá jej je podriadená, spáchať akýkoľvek trestný čin uvedený v článku 3 ods. 1 a 5 a článku 4 v prospech tejto právnickej osoby.

3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 tohto článku nevylučuje trestné konanie proti fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo účastníkmi niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 a 5 a článku 4.

Článok 8

Sankcie ukladané právnickým osobám

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnickým osobám zodpovedným podľa článku 7 bolo možné uložiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie, ktoré zahŕňajú peňažné sankcie trestnoprávnej alebo inej povahy a môžu zahŕňať aj iné sankcie, napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasné alebo trvalé vylúčenie z prístupu k verejnému financovaniu vrátane postupov verejného obstarávania, grantov a koncesií;
- c) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
- d) uloženie súdneho dohľadu;
- e) súdny príkaz na zrušenie právnickej osoby;
- f) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzkarní, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu.

Článok 9

Konfiškácia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby podľa potreby ich príslušné orgány v súlade so smernicou 2014/42/EÚ zmrazili alebo skonfiškovali príjmy, ktoré pochádzajú zo spáchania ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v tejto smernici, ako aj nástroje, ktoré boli použité alebo určené na použitie pri ich spáchaní alebo ktorých použitie prispelo k ich spáchaniu.

Článok 10

Právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby stanovil svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 a 4, ak:

- a) je trestný čin spáchaný celý alebo sčasti na jeho území;
- b) je páchatel' jeho štátnym príslušníkom.

2. Členský štát informuje Komisiu, ak sa rozhodne rozšíriť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 a 4, ktoré boli spáchané mimo jeho územia, ak:

- a) má páchatel' obvyklý pobyt na jeho území;
- b) je trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území.

3. Ak trestný čin uvedený v článkoch 3 a 4 patrí do právomoci viac ako jedného členského štátu a ak ktorýkoľvek z dotknutých členských štátov môže právoplatne začať trestné stíhanie na základe tých istých skutočností, príslušné členské štáty spolupracujú pri rozhodovaní o tom, ktorý z nich bude trestne stíhať páchatel'a, s cieľom centralizovať konanie v jednom členskom štáte.

Prihliada sa na tieto faktory:

- a) územie členského štátu, na ktorom bol trestný čin spáchaný;
- b) štátnu príslušnosť alebo miesto pobytu páchatel'a;
- c) krajinu pôvodu obete alebo obetí; a
- d) územie, na ktorom bol páchatel' nájdený.

V prípade potreby a v súlade s článkom 12 rámcového rozhodnutia 2009/948/SVV sa vec postúpi Eurojustu.

Článok 11

Nástroje vyšetrovania

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby osoby, útvary alebo orgány zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie konania uvedeného v článku 3 ods. 1 a 5 a článku 4 mali k dispozícii účinné nástroje vyšetrovania, ako sú napríklad nástroje používané v boji proti organizovanej trestnej činnosti alebo iným závažným trestným činom.

Článok 12

Nahradenie niektorých ustanovení rámcového rozhodnutia 2001/500/SVV

Článok 1 písm. b) a článok 2 rámcového rozhodnutia 2001/500/SVV sa nahrádzajú vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou, bez toho, aby boli dotknuté povinnosti uvedených členských štátov vo vzťahu k lehote na transpozíciu uvedeného rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva.

Vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou, odkazy na ustanovenia rámcového rozhodnutia 2001/500/SVV uvedeného v prvom odseku sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 13

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 3. decembra 2020. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 14

Podávanie správ

Komisia do 3. decembra 2022 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

Komisia do 3. decembra 2023 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi pridanú hodnotu tejto smernice v súvislosti s bojom proti praniu špinavých peňazí, ako aj jej vplyv na základné práva a slobody. Na základe tejto správy Komisia v prípade potreby predloží legislatívny návrh na zmenu tejto smernice. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi.

Článok 15

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 16

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 23. októbra 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predsedníčka
K. EDTSTADLER